

(وَ مِنْ كَلَامٍ لَهُ عَلَيْهِ السَّلَامُ) فِي صِفَةِ الدُّنْيَا: مَا أَصِيفُ مِنْ دَارٍ أَوْلَاهَا عَنَاءٌ، وَ
 آخِرُهَا فَنَاءٌ، فِي حَلَالِهَا حِسَابٌ، وَ فِي حَرَامِهَا عِقَابٌ، مَنْ اسْتَعْنَى فِيهَا فُتِنَ، وَ مَنْ
 افْتَقَرَ فِيهَا حَزِنَ، وَ مَنْ سَاعَاها فَاتَتْهُ، وَ مَنْ قَعَدَ عَنْهَا وَاتَتْهُ، وَ مَنْ أَبْصَرَ بِهَا بَصَرَتَهُ،
 وَ مَنْ أَبْصَرَ إِلَيْهَا أَعْمَتَهُ. أَقُولُ: وَ إِذَا تَأَمَّلَ الْمُتَأَمِّلُ قَوْلَهُ عَلَيْهِ السَّلَامُ: وَ مَنْ أَبْصَرَ
 بِهَا بَصَرَتَهُ وَجَدَ تَحْتَهُ مِنَ الْمَعْنَى الْعَجِيبِ، وَ الْغَرَضِ الْبَعِيدِ، مَا لَا تُبْلَغُ غَايَتُهُ، وَ لَا
 يُدْرَكُ غَوْرُهُ، وَ لَا سِيَّمَا إِذَا قَرَنَ إِلَيْهِ قَوْلُهُ: وَ مَنْ أَبْصَرَ إِلَيْهَا أَعْمَتَهُ فَإِنَّهُ يَجِدُ الْفَرْقَ
 بَيْنَ أَبْصَرَ بِهَا وَ أَبْصَرَ إِلَيْهَا وَاضِحًا نِيرًا، وَ عَجِيبًا بَاهِرًا.

در نکوهش دنیا

دنیاشناسی

چگونه خانه دنیا را توصیف کنم که ابتدای آن سختی و مشقت، و پایان آن
 نابودی است، در حلال دنیا حساب، و در حرام آن عذاب است، کسی که
 ثروتمند گردد فریب می خورد، و آن کس که نیازمند باشد اندوهناک است، و
 تلاش کننده دنیا به آن نرسد، و به رهاکننده آن، روی آورد، کسی که با چشم
 بصیرت به آن بنگرد او را آگاهی بخشد و آن کس که چشم به دنبال دنیا دوزد
 کوردلش می کند. (از شگفتیهای بی نظیر کلام امام (ع) این است که فرمود: (و
 اگر به دنیا بنگرد آگاهی یابد) و (اگر چشم به دنبال دنیا دوزد کوردل شود)
 درود و سلام خدا بر علی (ع) با این فصاحت و بلاغت اعجاز گونه!!